

РОЗДІЛ 2. УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ. ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА

УДК 338.2:658.0(477):65.012

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Демидова О.С., к.е.н., доцент

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Родак О.Ф., викладач

Харківська державна академія культури

В статті розглядаються сучасні підходи до підвищення ефективності діяльності суб'єктів малого підприємництва та результативності регуляторної політики держави щодо їх функціонування. Пропонуються рекомендації органам державної влади щодо сприяння розвитку малого підприємництва.

Ключові слова: державна політика, підприємництво, конкурентне середовище, регуляторна політика, фінансовий результат, збитковість.

Актуальність теми. Становлення та подальший розвиток малого підприємництва в Україні є необхідною умовою ринкової трансформації економіки, ефективної реструктуризації виробництва та підприємств, розв'язання проблем зайнятості, зростання рівня життя населення. Без розвитку малого підприємництва неможливе формування середнього класу, створення надійного фундаменту демократичного суспільства. Світовий досвід трансформаційних процесів, глобалізації ринкового господарства, його адаптації до вимог постіндустріального суспільства на початку XXI століття наочно продемонстрував, що практично в усіх розвинених країнах та країнах із перехідною економікою держава бере активну участь у формуванні й розвитку підприємницької діяльності та підтримці найбільш доцільних і ефективних її напрямів, насамперед малого підприємництва.

Постійне розширення конкурентного середовища, плюралізм і змагальність різних форм власності – запорука економічного зростання, раціонального й ефективного використання обмежених ресурсів, утвердження достатньої критичної маси перетворень. І навпаки: недосконалість державного регулювання малого підприємництва, відсутність системності у використанні регуляторних механізмів у сфері підприємницької діяльності здатні спричинити високий рівень тінізації суспільно-економічних відносин в цій сфері. Все це свідчить про необхідність формування і постійного удосконалення системи державного регулювання та підтримки сектора малого підприємництва.

Ключове значення державної регуляторної політики для забезпечення успішного функціонування сфери малого підприємництва, недостатня розробленість відповідної проблематики у вітчизняній науці, слабка зорієнтованість досліджень на практичні потреби розвитку національного господарства спричинила відсутність ефективних механізмів державного регулювання та підтримки малого підприємництва.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасна теорія підприємництва є результатом економічної думки не одного покоління вчених. Цю проблему досліджували закордонні та вітчизняні дослідники: А. Сміт, М. Вебер, Й. Шумпетер, Ф. Хайек, внесок у дослідження малого підприємництва та його державного регулювання зробили З. Варналій, М. Козоріз. Існують наукові праці, присвячені пошуку оптимальних меж державної підтримки і регулювання економічних процесів в умовах ринкової трансформації економіки, роботи таких вчених, як С. Бобров [12], К. Ващенко, В. Воротін, В. Геєць [1], В. Галь [3], С. Дейнеги [13], Е. Кужель, О. Лібанова [1], О. Мазур [4], Д. Микитенко [10], А. Роговець [11] та інших дослідників.

Проте системне висвітлення проблем побудови ефективних взаємовідносин між державою та сектором малого підприємництва, визначення причин, які стримують ефективне рефор-

мування державного регулювання малого підприємництва, на наш погляд, визначаються недостатньою теоретичною дослідженістю.

Метою статті є обґрунтування механізмів державного регулювання та підтримки розвитку малого підприємництва в умовах сучасної економічної системи України та кризи.

Виклад основного матеріалу. У сучасному суспільстві держава в особі державних органів здійснює важливі повноваження, що стосуються впливу на суб'єктів підприємницької діяльності, від оподатковування до регулювання. Існує багато засобів, що використовуються державою безпосередньо або опосередковано для забезпечення такого впливу. Держава впливає на підприємницьку діяльність багатьма засобами – за допомогою планування, стимулювання наукових досліджень, виробництва, маркетингу тощо. Особливості державного регулювання підприємницької діяльності залежать від конкретної сфери підприємництва, розміру суб'єкта підприємництва, його місцезнаходження, типу продукції, що випускається, характеристик ринку, де він діє.

Процес формування регуляторної політики малого підприємництва в Україні перебуває лише на початковому етапі. Аналіз стану підприємництва за роки незалежності свідчить, що в його внутрішньому середовищі домінують чинники, що відтворюють сталі негативні процеси: розлад і порушення порядку системи та неможливість саморозвитку. Серед головних з них слід визначити наступні: технологічний стан сучасної української економіки знаходиться в межах другого та четвертого технологічних укладів; становлення ринкових відносин у транзитивній економіці України відбувається за умов формування нового інституту приватної власності, проте сучасна історія становлення в Україні інституту приватної власності та ринкових відносин, формування системи підприємництва слабо кореспондується із закономірностями світової історії підприємництва; невід'ємною складовою процесу стимулювання засад для формування ринково орієнтованої економіки є політика інституційної розбудови держави, адекватної вимогам ринкового господарства.

У зазначеному контексті виникає необхідність обґрунтування нових сучасних підходів до формування та реалізації дієвої державної політики розвитку вітчизняного підприємництва з урахуванням реального впливу інноваційно-інвестиційної моделі розвитку економіки України та світових глобалізаційних процесів [1].

Регулювання діяльності суб'єктів малого підприємництва необхідно розглядати як елемент державної регуляторної політики та підтримки цього сектора економіки, оскільки власне підприємницький компонент має суттєве значення для їх ефективного функціонування [2, с.108]. Державна підтримка є складовою системи регулювання розвитку малого підприємництва, яка спрямована на формування сприятливого для розвитку цього сектору економіки середовища і реалізується відповідними загальнодержавними, регіональними та місцевими органами влади, з метою узгодження інтересів держави і малого підприємництва. Пріоритетність державного регулювання та підтримки малого підприємництва в умовах ринкової трансформації зумовлює необхідність переходу від прямого адміністративного сприяння до формування сприятливого економічного і соціального середовища щодо удосконалення механізмів та інструментів сприяння розвитку суб'єктів малого підприємництва.

Регуляторна політика держави у сфері підприємницької діяльності – це системна сукупність пріоритетів і механізмів впливу держави на забезпечення комплексного і ефективного розвитку підприємництва. Орієнтиром державної регуляторної політики у сфері підприємницької діяльності є побудова ефективно діючої нормативно-організаційної системи, що має забезпечувати оптимальне врегулювання тих питань, які безпосередньо впливають на ділову активність суб'єктів.

В Україні практично відсутня цивілізована система отримання достовірної інформації про господарюючих суб'єктів. Недоступність відомостей про надійність партнерів є потужним криміногенним чинником і сприяє зростанню розкрадань, шахрайств й інших злочинів на товарному, фінансовому і фондовому ринках.

Національна система статистичного обліку – це єдина система збору статистичної інформації про соціально-економічне становище країни. Вона складається з Реєстру фізичних осіб і Реєстру суб'єктів господарювання. Реєстри пропонується формувати за двома напрямками: облік комерційного стану суб'єктів малого підприємництва (реєстрація, призупинення діяльності, ліквідація); облік видів і напрямів їх діяльності. Функціональні реєстри формують інформацію щодо обсягів інвестицій, кредитів, прострочених зобов'язань, виробленої продукції, робіт або послуг, імпорту та експорту, доходів фізичних і юридичних осіб,

а також упровадження інновацій. Це дасть змогу здійснювати аналіз результатів фінансово-господарської діяльності суб'єктів малого підприємництва та їх вплив на основні показники соціально-економічного розвитку країни, а саме: підвищення зайнятості населення та демографічне становище країни, збільшення валового внутрішнього продукту й обсягів товарного балансу, скорочення дебіторської та кредиторської заборгованостей між суб'єктами ринкової економіки. За допомогою інформаційного механізму органи державної влади будуть мати можливість проводити оцінювання ефективності діяльності суб'єктів малого підприємництва та результативності регуляторної політики держави щодо їх функціонування; упровадження пропозицій щодо вдосконалення механізмів реалізації державної регуляторної політики сприяння розвитку малого підприємництва; організація моніторингу, оцінки і зворотного зв'язку.

На даному етапі доцільним є реформування системи статистичного обліку шляхом запровадження реєстрів системи інформаційного обліку. Вони є інформаційним забезпеченням регуляторної системи державного управління. Це дасть змогу здійснювати аналіз результатів фінансово-господарської діяльності суб'єктів малого підприємництва та їх впливу на такі основні показники соціально-економічного розвитку країни: підвищення зайнятості населення та демографічне становище країни, збільшення валового внутрішнього продукту та обсягів товарного балансу, скорочення дебіторської та кредиторської заборгованостей між суб'єктами ринкової економіки. Крім того, за допомогою інформаційного механізму органи державної влади будуть мати можливість проводити оцінювання ефективності діяльності суб'єктів малого підприємництва та результативності державної регуляторної політики.

Фінансова діяльність малих підприємницьких структур – це об'єктивне явище розвитку світової економіки, зумовлене суспільним поділом праці, розвитком якісних і кількісних параметрів суспільного виробництва й обміну, альтернативними варіантами ефективного вкладу капіталу, що, у свою чергу, вимагає більш повного використання чинників виробництва, підвищення конкурентоспроможності продукції, позбавлення від неефективного використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів і значною мірою залежить від створення інноваційного середовища.

Незважаючи на позитивні зрушення, які відбулися в результаті впровадження прийнятих в останні роки рішень щодо створення сприятливого клімату функціонування сфери малого підприємництва, основні перешкоди для розвитку малого підприємництва залишилися тими, що і в минулі роки. Негативно впливають на розвиток малого бізнесу такі стримуючі чинники, як загальний спад вітчизняного товарного виробництва, зростання цін, високий рівень інфляції, низький рівень платоспроможності населення, корупція. Можна стверджувати, що на сучасному етапі розвитку малого підприємництва в Україні хоч і спостерігається стійка тенденція росту, але відносні та абсолютні показники залишаються на низькому рівні [3; 4].

Після декількох років реформ в Україні малий бізнес став самостійною ланкою національного господарства [5]. Статистичні дані за 1998-2007 рр. свідчать, що в розвитку сектору малого бізнесу в Україні відбувся перехід до нового етапу (табл.1).

Період стрімкого розвитку малого підприємництва, який спостерігався до 2000 р., закінчився, і якщо в 1999 р. темп приросту кількості малих підприємств різної форми власності складав 46,6%, то вже в 2007 р. його рівень становив всього 4,2%. Це результат економічної та політичної нестабільності, а також відсутності реальних стимулів для розвитку малого підприємництва [6].

На основі даних, наведених у табл.1, можна стверджувати, що найбільш привабливими сферами вкладення капіталів і зусиль залишається гуртово-роздрібна торгівля.

Організація торговельно-посередницьких підприємств приваблює порівняно простою та можливістю швидкого накопичення капіталу. Значне уповільнення темпів росту малого бізнесу у сфері торгівлі та посередницьких послуг у 2003-2007 рр. пов'язано з наближенням їх кількості до оптимальної. Ця економічна ніша наповнилася скоріше за інші, та, окрім того, з'явилися більш перспективні та привабливі напрямки капіталовкладень. Найбільш стрімкий ріст кількості малих підприємств в період з 1998 р. по 2007 р. відбувався в таких сферах: транспорт (на 54,8%), обробна промисловість (на 57,4%) операції з нерухомістю (на 77,8%), сільське господарство (на 160%, в основному за рахунок фермерських господарств), будівництво (на 8,2%) [6; 7].

Таблиця 1

Показники розвитку малих підприємств в Україні за основними видами економічної діяльності за 1998–2007 рр., % до загальної кількості [6; 7; 8]

Основні види економічної діяльності	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Сільське господарство, мисливство та лісове господарство	2,0	2,3	3,6	4,4	4,6	4,9	5,2	5,1	5,1	4,8
Промисловість	15,1	15,3	15,8	16,1	16,1	15,8	15,4	15,2	14,4	13,7
Будівництво	8,6	8,2	8,4	8,5	8,5	8,8	9,3	9,7	10,2	11,0
Гуртова і роздрібна торгівля	51,9	50,8	46,4	42,9	40,2	37,2	35,0	34,4	33,5	31,9
Готелі та ресторани	3,4	3,4	3,5	3,4	3,0	3,4	3,4	3,3	3,3	3,2
Транспорт	3,1	3,4	3,9	4,2	4,5	4,7	4,8	4,8	4,9	5,1
Операції з нерухомістю, здавання у найм та послуга користувача	9,9	10,6	12,1	13,7	15,6	16,2	17,6	20,1	21,7	23,3

Щодо дохідності малих підприємств, то за 2006 р. фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування виявився позитивним вперше за період з 2001 р. по 2007 р. (табл. 2).

Як видно з наведених даних, до 2000 р. малі підприємства за всіма видами економічної діяльності, окрім сільського господарства та промисловості, були прибутковими, а фінансовий результат за період з 1998 р. по 2000 р. збільшився майже в шість разів і склав 975,2 млн. грн.

Таблиця 2

Фінансові результати малих підприємств України від звичайної діяльності до оподаткування за основними видами економічної діяльності, млн. грн. [6; 7; 8]

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Усього	143,5	131,2	975,2	-94,7	-783,2	-1233,6	-1344,1	-529,0	249,5	-1846,9
в тому числі:										
Промисловість	13,4	-45,3	-106,0	-145,7	-352,6	-509,6	-1669,7	-615,6	-274,6	-587,0
Сільське господарство	-81,8	-76,6	-39,8	-173,3	-220,4	-289,1	-151,9	-243,9	-203,0	-245,0
Транспорт і зв'язок	2,9	2,7	36,8	-36,2	-27,0	-45,9	-44,3	-119,3	-104,4	-339,5
Будівництво	76,3	82,0	59,5	83,0	-68,1	-224,7	-67,5	-253,4	-354,4	-1162,4

У 2001-2007 рр. малі підприємства України за більшістю видів економічної діяльності завершили свою господарську діяльність з від'ємним фінансовим результатом. У 2007 р. фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування на малих підприємствах України склав 1846,9 млн. грн.

Вітчизняні науковці низьку прибутковість пов'язують з надмірною бага-топрофільністю малих підприємств. З цих позицій вони не витримують конкуренції, характеризуються меншою стабільністю, оскільки диверсифікація вимагає високої маневреності у використанні фінансових ресурсів.

Світовий досвід, навпаки, доводить, що найбільшої ефективності мале підприємство досягає при спеціалізації за певним видом діяльності. Фінансовий стан держави в цілому теж значною мірою залежить від фінансового стану кожного конкретного підприємства. Серед малих підприємств (за проаналізований період) спостерігається значна кількість збиткових підприємств (табл. 3), їх питома вага у загальній кількості малих підприємств в 2007 р. склала 33,6%. Але слід враховувати той факт, що частина малих суб'єктів господарювання лише декларують збитковість, приховуючи свої фактичні прибутки.

Таблиця 3

Динаміка збиткових малих підприємств за окремими видами економічної діяльності в Україні, % до загальної кількості [6; 7; 8]

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Усього по економіці	38,6	36,4	36,6	38,1	39,6	37,1	35,5	32,5	34,5	33,6
Промисловість	38,5	37,0	38,5	40,0	41,0	38,9	37,6	36,9	35,3	33,7
Сільське господарство, мисливство та лісове господарство	49,5	44,7	38,9	44,2	45,9	41,7	35,3	36,2	33,2	29,6
Транспорт	41,2	40,6	43,2	43,7	44,6	42,1	38,6	38,2	37,4	35,6
Будівництво	33,7	31,7	37,0	36,4	38,5	35,5	33,9	34,3	32,8	33,0

Серед чинників, які впливають на високий рівень збитковості малих підприємств, необхідно назвати: низький рівень технічної озброєності; низький управлінський рівень; відсутність системи самоорганізації та повної інформації про стан і кон'юнктуру ринку; прагнення до максимальної самостійності, в той час як більшість зарубіжних малих підприємств працює в умовах субпідряду, франчайзингу тощо.

Для того, щоб малий бізнес зайняв, як в інших розвинених країнах світу, належне місце, одним з головних завдань у забезпеченні підвищення ефективності розвитку малих підприємств України на сучасному етапі є суттєве вдосконалення управління фінансовими ресурсами [9]. Основною метою такого управління можна визнати забезпечення необхідного рівня фінансування виробничо-господарської діяльності підприємства. Саме для цього розробляється політика формування фінансових ресурсів, найважливішими складовими якої можуть бути такі елементи: визначення загальної потреби у фінансових ресурсах; розрахунок податкового навантаження на фінансові ресурси; виявлення можливостей зниження податкового навантаження для фінансових ресурсів [10; 11; 12]; максимізація обсягу залучення фінансових ресурсів за рахунок внутрішніх джерел; забезпечення необхідного обсягу залучення фінансових ресурсів із зовнішніх джерел; оптимізація співвідношення внутрішніх і зовнішніх джерел формування фінансових ресурсів [13]. Доречним стало б введення в перелік засновницьких документів, таких, які гарантують дотримання прав найманих працівників, соціальний захист їхнього здоров'я, життя і людської гідності. Стосовно заробітної плати як пріоритетного чинника соціального захисту і мотиваційної поведінки, можливість отримати законним шляхом достатній дохід для задоволення нормальних потреб найманих працівників [6;14], необхідно, як на нашу думку, так і на думку експертів, законодавчо встановити в Україні мінімальний рівень обов'язкової погодинної оплати праці. В таких умовах жодний роботодавець не буде мати можливості систематично порушувати право на оплату праці тим, хто продав йому свою роботу [15].

Практика обов'язкової погодинної оплати праці реалізована в багатьох країнах, у тому числі в Європейському Союзі (ЄС). Оплата кожної відпрацьованої години в країнах ЄС становить у середньому 4 долари США. Але кожна країна-член ЄС, встановлює на своїй території свою величину обов'язкової погодинної оплати праці. Так, мінімальна зарплата нараховується за відпрацьованими годинами: у Чехії та Угорщині – 1,88 долл. США (9,5 грн.), у США – 5,15 дол. США (26 грн.), у Великій Британії, Бельгії, Франції і Голландії – 8,7 долл. США (44 грн.), у Люксембурзі – 12,47 долл. США (63 грн.). Курс долара США прийнято за ставкою Національного банку України – 5,05 грн. за 1 долл. США (2005 р.). Якщо середньомісячну зарплату в економіці України перевести в погодинну, то вона не перевищує одного долара, а по мінімальній зарплаті (332 грн.) вона становила лише 0,4 дол. США (2005 р.) [11]. В 2009 р. при мінімальній зарплаті (в середньому за рік – 654 грн.), курс долара США прийнято за ставкою – 8,05 грн. за 1 долл. США, вона становить – 0,48 долл. США (3,9 грн.). Таким чином, погодинна оплата праці в Україні вдвічі менша ніж у Чехії та Угорщині, втричі – ніж у Польщі, в 21 раз – ніж в Іспанії, в 27 разів – ніж в Італії, в 53 рази – ніж в Німеччині.

Висновки. Практика, що вивчена в процесі нашого дослідження, переконує в необхідності проведення соціально-психологічних заходів з метою: сприяння формуванню механізмів державної та громадської протидії практиці ненормативного регулювання підприємницької діяльності з боку посадових осіб державних органів влади, активізації участі громадськості у процесі реформування регуляторних відносин у сфері підприємництва, формування у населення негативного ставлення до тіньової діяльності, наголошення на тісному зв'язку між легальною діяльністю підприємців та успіхом проведення ринкових реформ, здійсненням соціального захисту населення, зростанням обсягів суспільних благ тощо. На наш погляд, підтверджується доцільність активізації заходів спрямованих на відтворення системи державного та громадського захисту прав підприємців, а також доведення до розуміння кожного підприємця його правового статусу, конкретизації його прав та обов'язків, сприяння виникненню на цій підставі прагнення широких верств підприємців відстоювати власні права і протидіяти проявам ненормативних втручань посадових осіб у підприємницьку діяльність. З цією метою доречно сприяти створенню місцевих громадських організацій з питань захисту прав підприємців.

Нами пропонуються такі рекомендації органам державної влади щодо сприяння розвитку малого підприємництва. Вважаємо що Верховній Раді України необхідно вдосконалити чинне законодавство у сфері підтримки малого підприємництва шляхом розробки та прийняття законів

про доручення у сфері малого підприємництва, про спілки взаємного кредитування; обласним державним адміністраціям – розробити комплекс заходів з підтримки малого підприємництва, які полягають у такому: пряме фінансове субсидування – пільгове кредитування; надання пільг з оподаткування; надання вигідних регіональних держзамовлень; Державному комітету статистики України пропонується створити такі ланки управлінської структури: Державний комітет статистики (рівень адміністрування Національною системою статистичного обліку); аналітичні відділи обласних державних адміністрацій (рівень аналітичної обробки інформації, що надходить).

Процес становлення та розвитку сектору малого підприємництва в Україні має певні соціально-економічні особливості, які держава повинна враховувати у формуванні та реалізації регуляторної політики щодо сприяння розвитку вітчизняного малого підприємництва.

Література:

1. Про лібералізацію підприємницької діяльності та державну підтримку підприємництва: Указ Президента України №779/2005 від 12.05.2005р.– [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gacia.kiev.ua>.
2. Биковець В.М. Громадські об'єднання підприємців в системі підтримки і розвитку підприємництва в Україні/ В.М. Биковець //Теоретичні та прикладні питання економіки. Київський нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – 2003. – №2. – С. 155-161.
3. Бобров С.А. Сучасний стан і перспективи розвитку кредитування малого бізнесу / С.А. Бобров // Фінанси України. – 2004. – №1. – С. 104 - 173.
4. Василенко Н.Ф. Особливості становлення соціально-орієнтованого ринку праці / Н.Ф. Василенко // Актуальні проблеми економіки. – 2004. – №11. – С. 164 - 173.
5. Галь В. Розвиток малого та середнього бізнесу в Україні / В. Галь // Вісник НБУ. – 2003. – №1. – С. 13 - 17.
6. Денєга С.З. Дотримання прав робітників малих підприємств в сучасних умовах господарювання / С.З. Денєга // Науч. тр. Донецького гос. технич. ун-та. Серія: Экономическая. – Донецьк, 2001. – С. 162 - 169.
7. Захарін А.В. Удосконалення механізму податкового регулювання сталого економічного розвитку/ А.В. Захарін // Фінанси України – 2005. – №2. – С. 92 - 100.
8. Кудінов А.С. Стан та перспективи розвитку мікрокредитування в Україні / А.С. Кудінов //Актуальні проблеми економіки. – 2004. – №7. – С. 37 - 42.
9. Тигипко С.Л. Украина: Проект развития / С.Л. Тигипко – К.: «Саммиты-Книга», 2009. – 184 с.
10. Мазур О.Є. Оцінка сучасного стану малого підприємництва в Україні / О.Є. Мазур //Актуальні проблеми економіки. – 2003. – №12. – С. 86 - 90.
11. Матвієнко П. Національному розвитку – власні сили / П. Матвієнко. – К.: Наукова думка, 2004. – 160 с.
12. Микитенко Д.В. Податкове стимулювання малого та середнього бізнесу/ Д.В. Микитенко // Фінанси України. – 2005. – №3. – С. 48 - 56.
13. Про стан та перспективи розвитку підприємництва в Україні: Національна доповідь //Економіст. – 2009. – №5. – С. 18–63.
14. Роговець А.М. Спрощення системи оподаткування малого та середнього бізнесу/ А.М. Роговець // Фінанси України. – 2005. – №4. – С. 24 - 31.
15. Статистичний щорічник України за 2007 рік / За ред. О.Г. Осауленко. – Державний комітет статистики України, 2008. – 571 с.

Аннотация

СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К РЕАЛИЗАЦИИ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ПОЛИТИКИ РАЗВИТИЯ ОТЕЧЕСТВЕННОГО ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА

Демидова А.С., к. э. н., доцент

Харьковский национальный университет имени В.Н. Каразина

Родак О.Ф., преподаватель

Харьковская государственная академия культуры

В статье рассматриваются современные подходы к повышению эффективности деятель-

ности субъектов малого предпринимательства и результативности регуляторной политики государства в отношении их функционирования. Прилагаются рекомендации органам государственной власти по содействию развития малого предпринимательства.

Ключевые слова: государственная политика, предпринимательство, конкурентная среда, регуляторная политика, финансовый результат, убыточность.

Summary

MODERN APPROACHES TO REALIZATION OF PUBLIC POLICY OF DEVELOPMENT OF DOMESTIC ENTERPRISE

Demidova A.S., Ph.D, docent

V.N. Karazin Kharkiv National University

Rodak O.F., lecturer

Kharkov state academy of culture

In the article modern approaches are examined as to the increase of efficiency of small business activity and effectiveness of regulator policy of the state entities in regard to their functioning. Some recommendations for the public authorities are proposed as far as the assistance of small enterprise development is concerned.

Key words: public policy, enterprise, competition environment, regulator policy, financial result.

Поступила до редколегії 10. 12. 2009 р.

© Демидова О.С., Родак О.Ф., 2010 р.